

Maandag, 16 januari 2017

EERBETOON AAN MIJN OMA EN HAAR FRÄBEL-MANIA

De grootouders van nu zijn die van vroeger niet meer! In de tuin waar opa 50 jaar geleden het onkruid stond te wieden staat nu een hippe lounge-set waar opa, voorzien van Nike-pet, vrolijk op zijn laptop met zijn overzeese kleinzoon zit te chatten. En achter het fornuis staat geen oma gortepap te koken voor het opgroeiende grut (met haar gebloemde schort strak over haar boezem getrokken), maar deint een vlot-gekapte jongbejaarde vrouw mee op de muziek van Radio 538 terwijl ze in de magnetron kant-en-klare pannenkoeken opwarmt voor haar oppaskleinkinderen.

Mijn oma Mimi (links achter op de foto) was echter een heel ander verhaal. Zij was nog een oma van de oude stempel. Een héle oude stempel!

Terwijl tijdens haar leven bij de gehele Nederlandse bevolking de wasmachine en de koelkast zijn intrede deed, bleef Mimi haar wasjes â€op de handâ€™™ doen en zette zij de boter en melk 'koel' op de vensterbank. Ook haar visie op kleding was soms heerlijk ouderwets. Zo kleedde zij zich jarenlang in een grote cape, waar ik als klein meisje onder weg kon kruipen als we op lijn 33 naar het Centraal Station stonden te wachten. Met haar kledingoplossing voor mij als er ijs lag was ik iets minder blij: een door haarzelf gebreid hemd (ja, van wol!) met daar overheen een vuilniszak met armsgaten, een shirt, een trui  n een jas. Het gekriebel van het wollen hemd en het gekraak van de vuilniszak werden bij thuiskomst ruimschoots goed gemaakt doordat Mimi mijn bevroren vingers opwarmde onder haar zachte armen. Vreselijk ouderwets, maar o zo effectief!

Ik zou een boek kunnen vullen met verhalen over hoe Mimi regelmatig haar â€haphappiesâ€™™ (kunstgebit) kwijtraakte en ze vervolgens weer terugvond in haar schoenen, over haar tas die wel de knapzak van Douwe Dabbert leek omdat er altijd wonderlijke zaken uitkwamen (zoals een halve citroen) of over Mimiâ€™™s voorkeur om op de bank te slapen, zelfs al stond er een comfi bed vlak naast.

Wat echter het meeste bijzonder aan haar was, was Mimiâ€™™s ongelofelijke fr bel-drang die ik in ernstige mate van haar geërfd lijk te hebben. Van Mimi leerde ik om poppetjes te knippen van papier, compleet met lange vlechten met strikjes erin. Om stukjes afvalbehang om te toveren tot mooie kaarten, om van een oude jurk een nieuw rokje te maken en ga zo maar door. Wat zij mij geleerd heeft is onbetaalbaar en wordt nog bijna dagelijks door mij in de praktijk gebracht.

Mijn inspiratie begon toen ik heel klein was met  n door Mimi. Haar gave om overal fr bel-mogelijkheden te zien en haar eindeloze geduld om iets moois te maken, zijn voor mij de start geweest van een levenslange fr belmania. Mede door haar geïnspireerd zijn op onze site www.metliefdevoor.nl. allerlei leuke en inspirerende tutorials te vinden waarmee iedere bruiloft een persoonlijke touch krijgt, zoals 'Beautiful butterflies'.

Nieuwsgierig geworden naar wat je allemaal kunt maken? Meld je dan aan als volger van dit blog, check regelmatig de website en laat je verrassen en inspireren. Want juist de dingen die je zelf maakt voor jouw bruiloft maken jouw dag uniek!

Terwijl ik dit schrijf kan ik maar  n ding bedenken wat Mimi op haar heel eigen, soms ietwat onbegrijpelijke manier zou zeggen als ze dit eerbetoon zou lezen, namelijk: â€Pel, pel, pel, de politie moest er naar kijkenâ€™!â€•

Snoebeltjes,
Pien

Geplaatst door Pien in Maak-het-zelf op 11:48